

ДЕЈСТВО ПРАВНОСНАЖНЕ ПРЕСУДЕ О ПОНИШТАЈУ РЕШЕЊА О ОТКАЗУ И ЊЕНО ИЗВРШЕЊЕ

Правноснажна одлука којом је поништено решење о отказу делује уназад (*ex tunc*), па се тужилац по таквој одлуци налази у радном односу код туженог према (првобитно) закљученом уговору о раду на неодређено време.

У извршењу правноснажне судске одлуке послодавац доноси одлуку којом запосленог враћа на рад, на радне послове и задатке које је обављао пре отказа уговора о раду или на одговарајуће радно место у ком случају закључује анекс уговора о раду, а не нови уговор о раду.

Из образложења:

„Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог уговором о раду на неодређено време број 1965/15 од 28.04.2015. године који уговор о раду је отказан решењем туженог број 4243/15 од 07.10.2015. године. Наведено решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу поништено је правноснажном пресудом и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Поступајући по правноснажној пресуди тужени је 03.09.2018. године тужиоца вратио на рад али је са њим закључио нови, овде побијани уговор о раду број 1711/2018 од 03.09.2018. године по коме тужилац заснива радни однос на неодређено време код туженог почев од 03.09.2018. године уз пробни рад.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су утврдили ништавост новог уговора о раду закљученог између парничних странака.

Правноснажна одлука којом је поништено решење о отказу делује уназад (*ex tunc*), па се тужилац по таквој одлуци налази у радном односу код туженог према (првобитно) закљученом уговору о раду на неодређено време почев од 28.04.2015. године. Због тога је, по правилном закључку нижестепених судова, нови, овде побијани уговор о раду од 03.09.2018. године којим тужилац заснива радни однос на неодређено време са тим датумом и са уговореним пробним радом ништав на основу члана 103. Закона о облигационим односима јер у ситуацији постојања радног односа, није могуће заснивати још један радни однос (за радни однос код једног послодавца може се закључити само један уговор о раду).

У извршењу правноснажне судске одлуке послодавац доноси одлуку којом запосленог враћа на рад и у обавези је да то лице распореди на одговарајуће радно место што може учинити једино анексом уговора о раду према правилима из чл. 171. и 172. Закона о раду, а не закључивањем новог уговора о раду. Нису основани наводи из ревизије којима тужени указује да до закључења новог уговора дошло услед тога што тужиоца није могао пријавити централном регистру са старим уговором о раду јер је обавеза послодавца била да по правноснажној судској одлуци, поднесе Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање захтев за утврђење својства осигураника по основу запослења, на основу чл. 82, 137. и 138. тада важећег Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“ бр. 34/03... 142/14) и чл. 43, 44, 45. и 46. Статута РФ ПИО („Службени гласник РС“ бр. 31/08... 140/14).“

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев2 168/2021 од 23.6.2021. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 7.12.2021. године)